

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419201443
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8419201443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Mariany Muránskej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo námestie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297 proti žalovanej: Y. Q., W.. XX.XX.XXXX, M. F. T. XX/XXX, XXX XX M., za účasti osobitného subjektu: Občianske združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom Petzwalova 12, 949 11 Nitra, IČO: 42 205 735, právne zastúpeného: JUDr. Roman Jurík, advokát so sídlom M. Flengera 4, 940 02 Nové Zámky, o zaplatenie 14 443,97 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 8Csp/91/2019-160 zo dňa 20.07.2020, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II., III. a IV.

Nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalobcom a žalovanou.

Priznáva osobitnému subjektu vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:

I. Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie sumy 240 eur.

II. Súd žalobu z a m i e t a.

I. Náhradu trov konania žalovanej nepriznáva.

II. Osobitný subjekt má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Z vykonaného dokazovania zistil, že právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) na základe spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere - N. č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.05.2015 poskytol žalovanému úver vo výške 15 000 eur. Výška úrokovej sadzby bola 14,90 %. Žalovaná sa úver zaviazala splatiť v 108 mesačných splátkach vo výške 256 eur. Splatnosť prvej splátky bola 25.06.2015 a poslednej dňa 25.05.2020. Výška RPMN bola 16 %, priemerná RPMN bola 11,58%. Celková čiastka úveru bola 27 425,30 eur. Ďalej zistil, že žalobca upozornením zo dňa 25.05.2016 oznámil žalovanej, že podstatne porušila ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienkach a neuhradila svoj záväzok v sume 1 132,57 eur. Zároveň ju upozornil na možnosť predčasného zosplatnenia úveru, nakoľko ku dňu 24.05.2016 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace. Vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 20.06.2016 vyzval žalovanú na úhradu dlhu vo výške: dlžná istina - 14 793,97 eur, úrok - 1 030,82 eur a poplatky

za upomienky - 4,65 eur, spolu dlžná suma bola 15 829,44 eur. Zároveň žalovanú vyzval na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy.

3. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania, postupca ju upozornil v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ a potom ku dňu 20.06.2016 vyhlásil úver za predčasne splatný.. K žalobe pripojil zmluvu o spotrebiteľskom úvere z 07.05.2015, výzvu na splatenie dlžnej časti úveru z 25.05.2016, výzvu na úhradu dlžnej sumy 20.06.2016, podací hárok, svedčiaci o odoslaní poštovej zásielky postupcom žalovanej, doručenkou k výzve na úhradu dlžnej sumy s preukázateľným dátumom doručenia žalovanej dňa 23.06.2016, zmluvu o postúpení, prílohu k zmluve o postúpení, výpis z úverového účtu a aktuálny stav úveru. Osobitný subjekt namietal aktívnu legitímáciu žalobcu, a to z dôvodu, že zosplatnenie úveru listom dňa 20.06.2016 je neplatné. Žalobca si nespĺnil povinnosti podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, nakoľko žalobca síce pripojil ako dôkaz list označený - výzva na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 25.05.2016 a podací hárok. Z týchto dôkazov však nevyplýva doručenie uvedenej listiny žalovanej. Preto je zosplatnenie úveru v rozpore so zákonom a neplatné.

4. Prvoinštančný súd na základe čiastočného späťvzatia žaloby dňa 07.07.2020 vo výške 240,- eur z dôvodu úhrady dlhu zo strany žalovanej konanie v tejto časti zastavil. Keďže v konaní nebolo preukázané, že žalobca platne nadobudol pohľadávku uplatnenú v tomto konaní od jeho právneho predchodcu, súd z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Ohľadom nespĺnenia podmienok na zosplatnenie úveru, žalobca uvádza, že doložil ako prílohu návrhu na vydanie platobného rozkazu aj upozornenie predchodcu žalobcu týkajúcu uplatnenia dlžnej časti úveru a podací hárok o jeho odoslaní, ktorý potvrdzuje odoslanie upozornenia žalovanému, čo jednoznačne potvrdzuje splnenie podmienky vo vzťahu k možnosti platného postúpenia pohľadávky. Pokiaľ ide o obchodné podmienky, ktoré mali byť podľa tvrdení súdu neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a na ktoré právny predchodca žalobcu odkazoval pri predčasnom zosplatnení úveru, tieto neboli žalovanou podpísané, preto z dôvodu absencie podpisu žalovanej nie sú súčasťou zmluvy a nedošlo k platnému dojednaniu o predčasnom zosplatnení. V nadväznosti na vyššie uvedené mal žalobca za to, že boli splnené všetky zosplatnenia. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil v napadnutej časti a vec vrátil na nové prejednanie súdu prvej inštancie, alternatívne aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie a zaviazá žalovaného na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

6. Osobitný subjekt vo vyjadrení poukázal, že žalobca doteraz nepreukázal, že by žalovaná zásielku prevzala alebo že by odoprela jej prevzatie alebo že by ju neprevzala v odbernej lehote. Naopak, osobitný subjekt priniesol dôkaz opaku. Je tu niekoľko dôkazov o tom, že žiadna zásielka upozorňujúca žalovanú na dlh a na možnosť zosplatnenia úveru žalovanej neprišla, ani neodoprela prevzatie takej zásielky ani nezmeškala odbernú lehotu vo vzťahu k takej zásielke. Ak zákon neustanovuje niečo iné, zaťažuje dôkazná povinnosť toho, kto niečo tvrdí. V tomto prípade zákon neupravuje obrátené dôkazné bremeno. Žalobca tvrdil, že veriteľ dodržal postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, dodnes tomuto tvrdeniu ale nepriniesol žiadny dôkaz. Naopak, osobitný subjekt aj žalovaná priniesli dôkazy opaku. Osobitný subjekt považuje napadnutý rozsudok za vecne správny, náležite odôvodnený a podľa neho by ho mal odvolací súd v napadnutej časti potvrdiť.

7. Žalobca v duplike uviedol, že predložením elektronického podacieho hárka vyhotoveného poštovým doručovacím subjektom preukázal, že žalovanú pred zosplatnením úveru riadne upozornil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ďalej predložením zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú žalovaná na znak súhlasu s jej obsahom podpísala, bolo preukázané, že všeobecné obchodné podmienky ako aj obchodné podmienky tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy a žalovaná sa s ich obsahom pred podpisom zmluvy oboznámila. Taktiež predložením zosplatňujúcej výzvy a potvrdenia o jej doručení žalovanej preukázal, že došlo k legitímnemu vyhláseniu predčasnej splatnosti predmetnej pohľadávky podľa § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca má za to, že hodnoverne preukázal svoju aktívnu legitímáciu v spore. Pričom prvostupňový súd mal vec prejednať a rozhodnúť v zmysle žalobného petitu.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 CSP, vzhľadom na včas podané odvolanie, osobou oprávnenou (§ 362 ods. 1, § 359 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a § 380 CSP, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

11. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

12. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplýva, že právny predchodca žalobcu - Poštová banka a.s. a žalovaná uzavreli dňa 07.05.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - N. č. XXXXXXXXXXXX. Na základe tejto právny predchodca žalobcu poskytol úver vo výške 15 000 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v 108 splátkach po 256 eur. Žalovanej bola na účet celkovo pripísaná čiastka 15 000 eur a uhradila celkovo 2 894,61 eur.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom

rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

15. Aktívnu legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatnené právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdennej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

16. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka, alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

17. Sprísnenie zákonných predpokladov postúpenia bankovej pohľadávky je považované za zákonný predpoklad z dôvodu, že po postúpení pohľadávky rôznym subjektom (iným ako banka) už nad pohľadávkou nie vždy je zachovaná kontinuita dôležitého dohľadu centrálnej banky, ktorá kontrola je osobitne dôležitá v priebehu trvania úverového vzťahu.

18. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co 119/2013, 19Co 194/2015, 4Co 145/2014).

19. Ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách sa sledovalo nielen sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a aj umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky akými sú napr. postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

20. Aktívnu vecnou legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného svoju pohľadávku inému subjektu), sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 O. z.) (rozsudok NS SR vo veci 7 Cdo 26/2017zo dňa 28.03.2018).

21. V prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť (rozsudok NS SR sp. zn. 1 Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018).

22. Podmienkou postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je, aby bola pohľadávka splatná a výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pre riadne zosplatnenie pohľadávky (§ 565 OZ) musí byť v spotrebiteľskej veci najskôr dodávateľom spotrebiteľ v lehote nie kratšej ako 15 dní pred

jednorazovým zosplatnením upozornený na výkon tohto práva podľa § 53 ods. 9 OZ. Písomnosť sa musí dostať do dispozície spotrebiteľa. Túto okolnosť musí bezpečne žalobca preukázať.

23. Zo spisu vyplýva, že žalobca predložil súdu len výzvu na úhradu dlžnej sumy s príslušenstvom zo dňa 20.06.2016, no nepredložil súdu žiaden dôkaz, žeby veriteľ - banka predtým preukázateľne upozornil spotrebiteľa (žalovanú) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Žalobca síce predložil súdu podací hárok zo dňa 25.05.2016, kde je uvedené podacie číslo zásielky C a adresát (žalovaná), avšak z tohto nie je zrejmé, že žalovanej bola zásielka doručená. Cieľom bolo umožniť žalovanej uhradiť omeškané splátky pred prípadným zosplatnením úverovej pohľadávky. Podanie takejto listiny na poštovú prepravu neznamena, že žalovaná mala možnosť sa s výzvou z 24.05.2016 na splatenie dlžnej časti úveru oboznámiť. Žalobca nepreukázal doručenie tejto výzvy žalovanej a to, že listina vôbec došla do dispozičnej sféry spotrebiteľa. Žalobca mal preukázať, že žalovaná sa s obsahom zásielky mohla oboznámiť, čo sa však nestalo.

24. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách pred postúpením riadne zosplatnenej pohľadávky vyžaduje ďalej okrem iného, aby banka spotrebiteľa upozornila o zamýšľanom postúpení splatného dlhu. Pre absenciu podmienky platného postúpenia pohľadávky, výzvy podľa § 92 ods. 8 zák. o bankách, nie je možné vyhodnotiť prípadný časový úsek omeškania dlžníka. Výzvu banky podľa § 92 ods. 8 pred postúpením pohľadávky nie je možné nahradiť (resp. zameniť) inými, skoršími úkonmi, ktoré sledujú iný cieľ, než samotné postúpenie bankovej pohľadávky. Pokiaľ by aj takáto listina existovala, bolo potrebné ju doručiť do dispozičnej sféry dlžníka, čo žalobca opäť nepreukázal.

25. V konaní nebolo preukázané splnenie predpokladov pre zosplatnenie dlhu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Nemožno preto dospieť k záveru, že postupovaná pohľadávka bola v čase postúpenia (06.08.2018) splatná v celom rozsahu. Úkon zosplatnenia je totiž pre nesúlady s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neplatný s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Na absolútnu neplatnosť prihliada súd ex offa, preto v tomto smere nie je potrebná procesná obrana zo strany žalovanej. Konečná splatnosť úveru bola v zmysle zmluvy o úvere stanovená ku dňu 25.05.2024, teda až po postúpení pohľadávky.

26. V čase postúpenia teda postupovaná pohľadávka nebola v celosti splatná, čo je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postúpenie pohľadávky aj preto nie je možné považovať za platné. Postúpenie nesplatennej pohľadávky banky by malo za následok neprípustný vstup nového subjektu do živého právneho vzťahu s bankou, ktorý je spravovaný osobitným právnym predpisom, a to zákonom o bankách, a to napriek tomu, že takýto subjekt nemá štatút banky.

27. V kontexte uvedeného je to práve žalobca, ktorý nesie dôkaznú povinnosť, ktorej cieľom je unesenie dôkazného bremena na skutočnosti, ktoré tvrdí. V danom prípade je však zrejmé, že žalobca si dôkaznú povinnosť nesplnil a nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci. samej v jeho neprospech.

28. Odvolací súd zdôrazňuje, že žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k riadnemu vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie musí banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky podľa § 53 ods. 9 OZ, § 565 OZ a § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V prejednávanej veci žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom daného konania, keď bez platného postúpenia záväzku niet na strane žalobcu dostatok aktívnej legitímácie uplatňovať bankovú pohľadávku..

29. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie okrem výroku I., ktorý nebol dotknutý odvolaním strán, ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05).

30. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorý odvolací súd, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí o trovách konania, postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil.

31. V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný. Nakoľko žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadrila, zo spisu jej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Naopak fakticky plne úspešný bol osobitný subjekt, ktorý vystupoval na strane žalovanej, teda úspešnej strany sporu, preto súd priznal osobitnému subjektu voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu (§ 396 ods. 1 v spojení s § 255 CSP a v spojení s čl. 4 ods. 1, 2 CSP). O výške tejto náhrady bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 1, 2 CSP.

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).